

AR PILLAOUER

TON ANAVEZET

Va zad en deus va dimezet
Da ur flerius pillaouer (*bis*).
E Loqueffret e zeo ganet
E comanann Toulalaer !

Fœi, Fœi, var va zamik aotrou (*bis*,
Gant he stoub hag he billou.)

Tri deves goude va euret
ENN ur gav foar Landerne (*bis*)
Ha va lapous prim difunet,
Ha zav er mez deus he vele.

Fœi, Fœi, var va zamik aotrou (*bis*,
Gant he stoub hag he billou.)

Drailla ra eun anter Pater,
Tana ra he gorn butun (*bis*),
Tapout he ra he grog poezer,
Evit mont var hent Sizun.

Fœi, Fœi, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Gant-han n'ur gav camaradet
Eun ur vont da billaoua (*bis*),
Ho holl arc'hant eun deus foëtet,
Ha tam pillow n'en d'he oa.
Fœï, fœï, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Pa oa eun anter nos sonet
Enn Iliz vras ar Fouille (*bis*).
Me oa un intanves glac'haret
Va unan bars emm guele,
Fœï, fœï, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Mont hera d'ar velin paper
Gant ur zac'hadic pillow. (*bis*)
Kals bahanoc'h eget ur ler,
Rak preset eo ann dellou.
Fœï, fœï, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Na pas zistro d'ar gommanant,
Raktal ho zav un tam croz (*bis*)
E pelec'h he man da arc'hant
Me gred he mehinn e dagov.
Fœï, Fœï, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Pa za Ianik d'ar pardonou,
Bepred ha ve mezo dall (*bis*)
Prest he oa da goll he vrugou.
E Lokeffret e deiz all.
Fœï, fœï, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Pa zeuio ar c'hiz er vro-ma
Da derri ann dimeziou (*bis*),
Me ha iello enn ur gana,
Pell deus potret ar pillou.

Fœi, fœi, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Pa zeui karigel ann ankou,
D'ober he dro er vro-man (*bis*)
Me ha guerso var he roudjou
Hag er pedo d'er zamman.
Fœi, fœi, var va zamik aotrou (*bis*)
Gant he stoub hag he billou.

Ha pann d'ho ann ankou boutet
Toul ar flerius pillaouer (*bis*)
Me ha guerso d'en lavaret
Da gomanann Toulalaer,
Maro eo va zamik aotrou (*bis*)
Var he stoub hag he billou.

Pa vo gret ann interamant,
Gant ar paour kez pillaouer (*bis*)
He vo kavet ialc'h arc'hant.
He zac'h pillow, he grog pezer.
Maro eo va zamik aotrou (*bis*)
Var he stoub hag he billou.

Red.-vo-coms d'aun Aotrou Person
Deus ar paourkez pillaouer (*bis*),
Ma vo canet ar Liberon.
Hag ouspen-ze lip he rer !
Maro eo va zamik aotrou (*bis*)
Var he stoub hag he billou !

FIN

Merc'hed Lokenole

Var eun ton anavezet

Merc'hedjou Lokenole, a zo mer'hed a stad (*bis*)
Ne brizont ket a zansal, nemet gant potret vad (*bis*)

Merc'hedjou Lokenole, ha ia d'ar baluden,
Diarc'hen, divouchouer, kœf abet var ho fen.

Merc'hedjou Lokenole, ho deveus prometet,
Monet en pelerinach, da Sant Ian beniget.

Dre c'hras an Aotrou Doue, da Sant Ian n'int ket eat,
Rag ebars e Plougasnou, ez int bet diskennet.

Ar Person e lavare, d'ar zul en ofern-bred,
Diwalit merc'het iouank, gant aon vefec'h tromplet
Diwalit merc'het iaouank gant aon vefec'h tromplet
Dre ar c'habiten Lablond hag he vartolodet.

A merc'hed a respontas deus a draon an iliz,
Prezegit Aotrou Person, n'imp a reio hor giz.

He voa ket peur lavaret, na mad ar gousperou,
Ne voa ar merc'het iaouank, er gaer a Plougasnou.

Bars e ty Mari Beron, e fint bet diskennet,
Ho ia dre ma voa gant-he ialc'hou martolodet.

Ar merc'hedjou a drinke hag a lipe ho beg,
Hag ar voarset a gane, ha gane en galtek.

Hag e yoarzet a gane, ha gane en gallek
Hag ar merc'het a c'hoarze dre ma intentent ket.

Nemet eun dordes vihan, deus ar bourg Carantec,
Hounes voa bet ar gouant, ho tiski ar gallek.

Hounes voa bet ar gouant, ho tiski ar gallek.
Hag a dede mil mallos, vas ar vartolodet.

Ar voarset e lavare, seder ho daou lagad,
Da verc'hed Lokenole, arog dont d'ho c'huitad.

Ma vefen nimp intaonien, graç demp ne vefomp ket
Nimp zeuio c'hoas eur veach, eur veach d'hokueled

Hag a zigasso deoc'hui, neuze eur chapeled,
Ha goalennou arc'hant d'ho kamaradezet.

Merc'hedjou Lokenole, n'eur voela lavare,
Da Lablond ar c'habiten n'imp hor bo keuz dide,

Kenavo dide Lablond, o ia pa m'hout ho vont,
Me garje a greiz kalon, he vijes c'hoas ho tont.

Merc'hedjou Lokenole, a woele var ar c'hæ,
Da Lablond ar c'habiten, allaz ! partiet he.

Lablond azo partiet, gant he vartolodet,
A merc'het Lokenole, ha huanad bepred.

Lablond a zo partiet, hag eat er mes ar vro,
A merc'hed Lokenole, a c'hortoz e zistro.

Me gred da Lokenole, ne zistroïo biken.
Ker ho deveus ar merc'hed, kavet poan hag anken.

Ker ho deveus ar merc'hed, goela dezhan dourek,
Ne zeuio ket da gana, dezhe zomou gallek.

Rag-se-ta merc' hed iaouank a galon me ho ped,
Ankounac' haït Lablond, hae e vartoloded.

Ankounac' haït Lablond, hag e vartoloded.
A bezit ive furoc'h en amzer da zonet.

A bezit ive furoc'h en amzer da zonet.
Evit ma zoc'h bet merc' het en amzer dremenet.

Dastumet gant VISANT COAT,

SAINT YVES HÉLOURY

NOUVEAU CANTIQUE

Air connu.

Jeunes, comme vieux, venez tous entendre,
Ce nouveau cantique et daignez l'apprendre

Ce nouveau cantique est fait en l'honneur,
D'Yves Héloury, l'homme le meilleur.

D'Yves est né par grâce divine,
Non loin de Tréguier, près d'une colline,

C'est à Kervarsin, q'il reçut le jour.
Ce saint que partout on aime d'amour,

Son père et sa mère aimaient la Bretagne,
Comme le berger aimait la montagne,

Ils avaient tous deux la crainte de Dieu,
Et priaient souvent devant le saint lieu.

Yves, leur cher fils, quand il vient en âge,
Au collège apprend davantage,

En classe partout, il est des plus forts.
Dieu du haut du Ciel bénit ses efforts.

Il est le premier dans le séminaire,
Cet homme qui fut tendre et débonnaire.

Trédez, Louanec ont eu pour recteur,
Yves Héloury, l'homme le meilleur.

Il était bien bon pour le prolétaire,
Et grondait tout haut l'inutilitaire.

Dans le sanctuaire il priait souvent,
Celui qui dirige à son gré le vent.

Des pasteurs toujours il est le modèle,
A lui rendre honneur chacun est fidèle.

Le hère souvent tombe à ses genoux.
Il a pour le pauvre un regard bien doux.

Autour de ses reins il portait ceinture.
En crin, et couchait toujours sur la dure.

Il jeûnait aussi chaque vendredi,
Et trois fois par mois pour le samedi.

C'est à Louanec, qu'il tomba malade,
Il est d'ici-bas parti sans bravade ;

A ses cinquante ans, Yves trépassa,
De ce monde au ciel son âme passa.

Sa tombe toujours, fait bien des miracles,
Malgré les méchants et tous leurs obstacles.

Son nom est partout le monde estimé,
Il est des Bretons nuit et jour aimé.

Ainsi dans nos coeurs, peuple de Bretagne,
Au fond du vallon et sur la montagne,

Prions ce grand Saint d'être notre appui,
Auprès du Seigneur, le jour et la nuit.

Vincent COAT

Moulet e Montroulez, e ty Pipi LANOE